

Οι Έλληνες μετανάστες στο Σύδνεϋ

Αποκλειστικά στον Κόσμο, σε συνέχειες η αδημοσίευτη αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου που καταγράφει το μεγάλο ταξίδι της ξενιτειάς από την Ελλάδα στην Βραζιλία κι από εκεί στην Αυστραλία. Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή.

Μια αρρώστια

Ηταν 15 Αυγούστου όταν θα γινόταν ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου. Θα έπαιζε η Αυστραλία με τον Καναδά για πρόκριση στο παγκόσμιο κύπελλο κι οι δυο του γιοί ήταν έτοιμοι για να πάνε στο γήπεδο. Ο Αλέξανδρος του είχε πληρώσει το εισιτήριο με τα πρώτα του χρήματα από τη δουλειά. Δεν ήθελε να του χαλάσει χατίρι και αποφάσισε να πάει. Μπαίνοντας στο γήπεδο ήταν γεμάτο κόσμο. Τα παιδιά βρήκανε και κάποιους φίλους τους και μπήκαν κι αυτοί στην ατμόσφαιρα του αγώνα με φωνές. Κάθισε στο κάθισμα και άρχισε να παρακολουθεί τον αγώνα. Κοντά να τελειώσει το πρώτο ημίχρονο αισθάνθηκε ένα σφίξιμο στο στήθος. Όσο περνούσε η ώρα το σφίξιμο όλο και δυνάμωνε. Σηκώθηκε πήγε στην καντίνα και αγόρασε ένα αναψυκτικό. Μόλις άρχισε το δεύτερο ημίχρονο άρχισε να έχει πόνους στον ώμο και στην ωμοπλάτη που τον έπνιγαν. Προσπάθησε να το πει στα παιδιά αλλά αυτά ήταν αφοσιωμένα με το παιχνίδι. Κάποτε τελείωσε το παιχνίδι και πήγαν στο αμάξι. Δεν θα πάμε στο σπίτι, τους είπε. Θα σταματήσουμε στο πρώτο ιατρικό κέντρο που θα βρούμε. Πράγματι ο γιατρός που τον εξέτασε στο ιατρικό κέντρο δεν του βρήκε τίποτα αν και του έκανε καρδιογράφημα. Θα έχεις κάποια ίωση του είπε, πήγαινε στο σπίτι σου και πάρε δύο ασπιρίνες. Ο Πέτρος δεν πίστευε αυτό που άκουσε. Είσαι με τα καλά σου γιατρέ, του είπε. Εγώ πεθαίνω κι εσείς μου λέτε πως έχω ίωση; Σε παρακαλώ τηλεφώνησέ να έρθει το πρώτων βοηθειών γιατί έχω δυνατούς πόνους και σε λίγο τελειώνω. Τελικά τον κατάφερε να τηλεφωνήσει. Μόλις ήρθε το ασθενοφόρο οι πόνοι ήταν αφόρητοι. Το νοσοκομείο ήταν πολύ κοντά. Τον έβαλα πάνω στο φορείο και ξαπλωμένος καθώς ήταν έχασε τις αισθήσεις του. Νόμισε πως ήρθε το τέλος του. Αυτό ήταν. Έτσι είναι η ζωή. Θα μπορούσε να τελειώσει εκεί. Όλες οι αγωνίες και η κόποι θα μπορούσαν να σβήσουν εκεί πάνω στο φορείο. Δεν ήταν γραφτό του να τελειώσει έτσι. Σε κάμποση ώρα μετά, ούτε κι αυτός δεν ξέρει πόση, με ένα

δυνατό τράνταγμα που του δημιούργησε το ηλεκτροσόκ πετάχτηκε πάνω και βρήκε πάλι τις αισθήσεις του. Το πρώτο πράγμα που άκουσε ήταν η φωνή του γιατρού που διάταζε τις νοσοκόμες να συνεχίσουν να του κάνουν ενέσεις με μορφίνη και το γιατρό που τον ρωτούσε συνέχεια αν πονάει. Έμεινε στο νοσοκομείο μία εβδομάδα. Εκεί διέγνωσαν δύο αρτηρίες της καρδιάς που είχαν βουλώσει. Του έκαναν αγγειοπλαστική με το μπαλονάκι, του έδωσαν φάρμακα και το συμβούλεψαν να προσέχει. Αυτό ήταν όλη η αγωνία για την καλή ζωή, τα χρήματα, την πολυτέλεια... Έμεινε εκεί στο νοσοκομείο και βγήκε άλλος άνθρωπος. Ήταν σα να ξαναγεννήθηκε. Άραγε θα πρέπει ο άνθρωπος να κυνηγά την καλοπέραση, τον πλούτο, αφού η ζωή δεν είναι τίποτα, στο λεπτό θα μπορούσε να τελειώσει εκεί πάνω στο φορείο. Πέρασε ενάμιση χρόνος από τότε όταν άρχισε να έχει πάλι πόνους στο στήθος. Ο γιατρός που του έκανε εξετάσεις βρήκε ότι οι αρτηρίες βούλωσαν πάλι και ότι θα έπρεπε να πάει στο νοσοκομείο να του κάνουν πάλι μπαλονάκι να τις καθαρίσουν.

Ένα θαύμα της Παναγίας

Ήταν 1 Μαρτίου το 1995, ο μικρός του γιος είχε τα 21α γενέθλια του. Αυτή την ημέρα τον ειδοποίησε το νοσοκομείο Πρινς Άλφρεντ να πάει για το μπαλονάκι. Πήγε πρωί πρωί. Σε λίγο ήρθε και ο γιατρός. Τον ξάπλωσαν σε ένα κρεβάτι σε ένα δωμάτιο που πιο πολύ έμοια-

ζε με ηλεκτρονικό παιχνίδι παρά με ιατρείο. Φώτα αναβόσβηναν και από το βάθος ακουγόταν μια ελαφριά μουσική. Του πέρασαν ένα καλώδιο μέσα στην κεντρική αρτηρία από ψηλά στο πόδι που έφτασε μέχρι την καρδιά. Ο Πέτρος έβλεπε όλη τη διαδικασία από την τηλεόραση που ήταν δίπλα του. Ήρθε ο γιατρός και άρχισε να προσπαθεί να φουσκώσει το μπαλονάκι μέσα στην αρτηρία. Ο Πέτρος παρακολουθούσε υπομονετικά και προσευχόταν. Πέρασε αρκετή ώρα χωρίς αποτέλεσμα. Σε λίγο άρχισε να αισθάνεται άσχημα. Οι δυνατοί πόνοι παρουσιάστηκαν πάλι. Στην απελπισία του βάζει μια φωνή στο γιατρό. Γιατρέ μου είπα, πεθαίνω δε βλέπεις. Και πράγματι ο γιατρός σταμάτησε, έβγαλε το καλώδιο, δεν ξέρω τι έγινε του είπε, έσπασε η αρτηρία, πρέπει να γίνει επείγοντως χειρουργία. Θα ειδοποιήσω αμέσως το χειρουργό. Δεν πρόλαβε να τελειώσει και μπήκε μέσα στο νοσοκομείο ο χειρουργός. Τον έβαλαν πάνω στο φορείο και τρέχοντας έφτασαν στο χειρουργείο. Έβγαλαν μια γυναίκα που είχαν έτοιμη και έβαλαν αυτόν. Μια ένεση στο χέρι και τίποτα άλλο. Η χειρουργία κράτησε κάμποσες ώρες. Βρήκαν βλέπεις τέσσερις βουλωμένες αρτηρίες. Του έβγαλαν φλέβες από το πόδι και έκαναν μπάπας. Όταν συνήρθε στην εντατική ήταν τελείως κουρασμένος, σαν να πέρασε ένα ολόκληρο λεωφορείο από πάνω του, όπως του είπε χαριτολογώντας ο γιατρός. Την άλλη μέρα πήγε στο δωμάτιο. Ξαπλωμέ-

νος ανάσκελα προσευχόταν στην Παναγία και την παρακαλούσα να τον βοηθήσει. Δεν ήταν πολύ με τη θρησκεία, στην εκκλησία δεν πήγαινε. Όταν ήταν στο χωριό του πήγαινε πιο τακτικά και είχε μάθει κάπως να ψαλεί. Όταν όμως έφυγε από το χωριό, τόσα χρόνια τώρα, δεν πήγαινε ποτέ στο ψαλτήρι. Όταν όμως βρέθηκε μεταξύ ζωής και θανάτου τότε αναλογίστηκε ότι είχε εγκαταλείψει τα θρησκευτικά του καθήκοντα. Παρακάλεσε με δάκρυα την Παναγία να τον συγχωρέσει και όταν θα γίνει καλά θα πήγαινε στην εκκλησία να ψαλεί τους ύμνους της. Μόλις άνοιξε τα μάτια του είδε την εικόνα της Παναγίας να πέτα από πάνω από το κρεβάτι του στην άλλη γωνιά του δωματίου. Όταν περνούσε από πάνω του αισθάνθηκε μια αγαλλίαση που δεν μπορεί να την περιγράψει. Ο πόνος κόπηκε μονομιάς. Η εικόνα είχε ένα μικρό καντηλάκι και όταν με τη βοήθεια της έγινε καλά και τον αξίωσε να πάει στην Παναγιά στην Τήνο να προσκυνήσει είδε ότι εικόνα που είχε δει στο νοσοκομείο στο Σίδνεϋ ήταν ίδια και απαράλλαχτη. Δεκαεφτά χρόνια πέρασαν από τότε, άλλαξαν πολλά πράγματα στη ζωή του αλλά κράτησε την υπόσχεση του στην Παναγία που του έδωσε πίσω τη φωνή του να ψαλεί κάθε Κυριακή όπου βρεθεί, ή στην Ελλάδα ή στην Αυστραλία.

Η οικογένεια μεγάλωσε

Ένα ένα τα παιδιά του βρήκαν το δρόμο τους. Η κόρη του πρώτα του χάρισε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, το πρώτο το εγγονάκι, που τον έκανε πολύ χαρούμενο. Μετά ο μεγάλος του γιος παντρεύτηκε ένα κορίτσι που η καταγωγή των γονιών της είναι από το νομό Κορινθίας. Έκαναν δύο παιδιά, το πρώτο αγόρι, που το ονόμασαν Πέτρο και το δεύτερο κορίτσι, το ονόμασαν Αγγελική και ο μικρός του γιος παντρεύτηκε ένα κορίτσι με καταγωγή από το Λίβανο. Μέχρι τώρα έχουν κι αυτοί δύο κοριτσάκια με την ευλογία του θεού. Έχουν φτιάξει τα σπίτια τους και δουλεύουν κι αυτοί σκληρά για την ανατροφή των παιδιών τους και το μέλλον τους.

Φωτό: Ο Πέτρος στο μικρόφωνο σε εκδήλωση του συλλόγου των Ζακυνθινών.